

[Ole Bjørn Kraft.]

fremme på alle områder fællesskabet og den gensidige forståelse. Det er derfor, jeg har spurgt, om den højtærede undervisningsminister vil fremme anvendelse af titalsformerne ved at gøre det klart for lærere og andre, at det er fuldt korrekt at anvende dem. Jeg mener ikke, det bør gøres obligatorisk at anvende titalsformerne i skolerne, men jeg ville finde det naturligt, at man på en god og positiv måde opmuntrede til deres anvendelse.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg er det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft taknemlig for, at spørgsmålet om at anvende nordiske talord i undervisningen rejstes. Det har ofte været gjort til genstand for diskussioner i pædagogiske kredse. Sidst drøftede man det i det af undervisningsministeriet i 1958 nedsatte læseplansudvalg for folkeskolen. Der var i udvalget megen sympati for tanken, men man nåede ikke at tage stilling til spørgsmålet, inden udsendelsen af udvalgets betænkning fandt sted.

Det skyldes nok i nogen grad, at man i læseplansudvalget, hvad der ikke er uforståeligt, har haft på fornemmelsen, at man ikke kunne komme med alle reformer på én gang.

Som det ærede medlem anførte i sit spørgsmål, er det tilladt at anvende nordiske talord. Jeg kan ikke sige noget om, i hvilket omfang det allerede sker, men jeg er for mit vedkommende positivt indstillet over for tanken om, at man i skolerne i stigende grad går over til at anvende nordiske talord i undervisningen. Det indebærer mange praktiske fordele, men også, som det ærede medlem påpegede, fordele i forbindelse med det nordiske samarbejde.

Vi vil i ministeriet gå i gang med udarbejdelsen af et cirkulære, der kan henlede skolernes opmærksomhed herpå. Inden cirkulæret udsendes, må der føres drøftelser med særlig sagkyndige, og jeg må også for en ordens skyld gøre opmærksom på, at det ikke i cirkulæret vil blive stillet op som et uafviseligt krav — det efterlyste det ærede medlem heller ikke — at overgangen skal finde sted. Der vil blive tale om henstilling. Vi må da efter nogen tids forløb undersøge virkningen af henstillingen og på det grundlag overveje, hvilket videre skridt der kan tages.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for det meget positive svar, som han her har givet. Jeg håber, det vil vække opmærksomhed omkring dette spørgsmål og give anledning til, at alle de, der er interesseret i at fremme denne udvikling noget mere aktivt, end vi hidtil har gjort det, går ind i disse bestræbelser, ikke blot for at skrive titalsformerne, men også for at tale dem. Det sidste vil måske nok volde lidt større vanskeligheder end det første, men jeg tror, at vi bør bestræbe os for det.

Det er ikke altid sådan, at bestræbelserne lykkes, hvor god viljen end er. Jeg har hørt en lille anekdote om Frederik Barfoed, der var meget nordisk interesseret og henrykt kom til en ven en dag og sagde: „Kan du høre, jeg er begyndt at sige börja?“

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Lange* til undervisningsministeren:

„Giver det stærkt forøgede studentertal ministeren anledning til at overveje forøget bevilling til ungdommens uddannelsesfond og forceret tempo i kollegiebyggeriet?“

Morten Lange: Den meget vidtrækkende ændring i ungdommens uddannelsesfond er så ny som fra nittenhundredesekstiet — for nu at knytte det til det just stillede spørgsmål — men alligevel har jeg ment det nødvendigt at spørge den højtærede undervisningsminister, om man ikke meget hurtigt nærmer sig en situation, hvor de forudsætninger, hvorunder loven blev gennemført, er ved at vokse over lovens bevillingsramme.

Som bekendt gjaldt forudsætningerne først og fremmest bestemte antal studenter i de forskellige studier og derefter leveomkostningerne, således som de var beregnet i forskellige undersøgelser. Samtidig vil man erindre, at uddannelsesfonden giver fortrinsret til legater specielt til de yngste studenterårgange. Disse forhold taget tilsammen gør det nødvendigt, at vi ser på, om ikke det stigende studentertal, vi har været udsat for i år, medfører en alvorlig fare for, at netop de, som ungdommens uddannelses-